

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-09-36168 ב' נ' פ'

לפני כב' השופטת ענת אלפסי, סגנית הנשיא

התובע: האב

הנתבעת: האם

בעניין: הילדים

פסק דין

עניינו של פסק דין זה בעתירת אב לקבלת משמורת על שני ילדיו, כמו גם בעניין מקום המגורים והלימודים של הילדים בשנת הלימודים הבאה עלינו לטובה.

רקע והליכים:

1. הצדדים נישאו בשנת 2008 והביאו לעולם שני ילדים, אשר גדלו עם הוריהם בעיר א'.
2. בחלוף כשבע שנים, חייהם המשותפים של ההורים נקלעו למשבר ובשנת 2015 אישרו **הסכם גירושין** בבית הדין הרבני בו נקבע, בין השאר, כי זמני שהות של האב עם הילדים יתקיימו בימים שני ורביעי מהמסגרת החינוכית ועד למחרת בבוקר, בשבתות אחת לשבועיים ובמחצית החגים והחופשות. עוד נקבע כי בעניינים משמעותיים לרבות חינוך ובריאות יקבלו ההורים החלטות משותפות. בנוסף נקבע כי האם לא תהיה רשאית להעתיק מקום מגורי הקטינים למקום המרוחק מעל 30 ק"מ מהעיר עיר א'. בנוסף נקבע כי האב ישלם למזונות שני הילדים 2,800 ₪ לחודש.
3. בסמוך למועד זה **התגרשו** הצדדים ופנו כל אחד לדרכו, כאשר שניהם ממשיכים להתגורר בעיר א'. האב המשיך לעבוד בעיר א' ולעבוד אף כמאמן ספורט, והאם המשיכה לעבוד בתחום עיצוב השמלות, הכירה בן זוג אחר וממנו נולדו לה שני ילדים.
4. בינואר 2020 פתח האב בהליך של **יישוב סכסוך**, אשר נסתיים בלא כלום ואף לא נתבקש בו סעד זה או אחר.
5. באוגוסט 2020 עברה האם להתגורר **בעיר ב'** עם בן זוגה החדש, עם שני ילדיהם המשותפים ועם זוג הילדים מושא הליך זה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-09-36168 ב' נ' פ'

6. ביום 31.8.21 פנתה האם לבית הדין הרבני בבקשה לאשר רישום הילדים למסגרות החינוך בעיר ב'. בית הדין הורה לקבל תגובתו הטלפונית המיידית של האב, אשר הודיע כי מתנגד לכך. בית הדין הרבני קבע כי האם רשאית לרשום הקטינים למסגרות החינוך בעיר ב', בין השאר הואיל והסכם מאפשר מעבר בטווח 30 ק"מ, והעיר עיר ב' עונה לדרישה זו.
7. ביום 2.9.21 עתר האב לבית הדין בבקשה לבטל החלטה זו, בטענה כי ההסכם אמנם מאפשר את מעבר המגורים, אך לא את הרישום למסגרת החינוך בעיר ב', הואיל ובעניין זה נקבע כי הצדדים יקבלו החלטות במשותף והסמכות תהא מסורה לבית המשפט לענייני משפחה. ביום 9.9.21 ניתנה החלטת בית הדין הרבני לפיה החלטתו בעינה עומדת, אם כי עניין מסגרות החינוך, על פי ההסכם, אמנם נתון לסמכות בית המשפט לענייני משפחה.
8. ביום 15.9.20 2020 הגיש האב תביעת משמורת, בה העלה טענות לגבי תפקודה של האם, טען כי מאיימת על הילדים שילכו לאב ואינה רוצה בהם, מענישה אותם באופן שאינו הולם ואינה דואגת לכך שיגיעו בזמן לבית הספר. באוגוסט האחרון הקטין מ' ברח לביתו ולא רוצה לשוב לאימו. האב הבטיח לו שיפעל בדרכים לגיטימיות להשיבו אליו.
8. בד בבד עתר לקבלת צו מניעה כלפי האם, בטענה כי לקראת סיום חופשת הקיץ, נודע לו מפי הילדים כי האם רשמה אותם לבית ספר בעיר ב', ללא הסכמתו. בו ביום (15.9.21) ניתנה החלטה לפיה על האם להודיע עמדתה תוך 5 כאשר במקביל ניתן צו מניעה זמני לפיו אין לשנות את מקום המגורים והלימודים של הילדים.
9. ביום 26.10.21 הגישה האם תגובתה לבקשה לצו מניעה, לפיה רשמה את הילדים ללימודים בעיר ב', בהתאם להסכם שאיפשר לה להעתיק מגוריה בטווח 30 ק"מ. לטענתה עדכנה בכך את האב, אך האב נותר אדיש. עוד טענה כי מקלל אותה מול הילדים, הוא עצמו מאמן ספורט ומחנך הילדים במונחים של כדורגל. כשהילדים אצלו אמו מטפלת בהם ולא הוא. לטענתה, כל מטרתו לבטל החיוב במזונות, באופן הנוגד את טובת הילדים.
10. במצב דברים זה מונה אפוטרופוס לדין לקטינים, אשר המליץ כי הילדים ימשיכו לחלק זמנם בין בתי ההורים, אך ימשיכו ללמוד בעיר א'. עוד המליץ על מתן טיפול רגשי לילדים בכלל ולבן נ' בפרט, בשל כך שסובל מחרדות.
11. ביום 7.12.20 התקיים דיון בעניין צו המניעה, בו העלו הצדדים טענות סותרות לגבי מצב הילדים בעיר ב'. לפיכך הוריתי על הגשת תסקיר עו"ס לסדרי דין, כאשר בשלב זה זמני השהות ימשיכו להתקיים כסדרם, עוד נקבע כי האם אחראית להביא את הילדים לפתח בית האב בימים בהם מתקיים אימון ספורט (מטעם האב). בנוסף נתבקש האפוטרופוס לדין

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-09-36168 ב' נ' פ'

- 1 להודיע עמדתו בעניין טובת הילדים בשלב הנוכחי, בשים לב, בין השער, לדיווחים
2 ממסגרות החינוך.
3
- 4 12. ביום 26.12.20 הודיע **האפו"ט' לדין** כי הילדים מגיעים לבית הספר עיר ב', אך נוכח מועד
5 המעבר בסמוך לפתיחת שנת הלימודים לא התאפשר מענה רגשי לקטין נ' ואף שעות
6 השילוב ניתנות באופן חלקי. הקטין מ' לא התמיד בשיעורי הזום, כאשר מגיע ללימודים
7 פרונטליים חסר את הציוד הלימודי הנדרש וביטא מספר פעמים את רצונו לשוב לעיר א'.
8
- 9 13. ביום 6.1.21 הגישה האם **כתב הגנה**, בו טוענת, בין השאר, כי האב ידע על המעבר לפני
10 למעלה מחצי שנה (מבלי להמציא אסמכתא לכך), טענה הקטינים שמחו לעבור לעיר ב',
11 מקבלים בה מענה חינוכי רחב ואף מכירים את העיר. עוד טענה כי האב מסית הקטינים
12 נגדה, כאשר כל מטרתו היא שלא שלם לשלם מזונות.
13
- 14 14. ביום 25.1.21 הוגש **תסקיר מקיף מטעם העו"ס לסדרי דין**, אשר תיארה את מורכבות
15 מצבם הלימודי וההתנהגותי של שני הילדים, הן במסגרות החינוך בעיר ב' והן במסגרות
16 בעיר א', התרשמה מהורים האוהבים את ילדיהם אך אינם מעורים דיים במסגרות החינוך,
17 כאשר האם אף מתקשה בהצבת גבולות לילדים, התרשמה מהורים שאינם מתקשרים
18 ביניהם אלא באמצעות הילדים, דבר המקשה על הילדים עד מאוד, ועוד התרשמה מרצונם
19 העז את שהילדים לשוב לעיר א'. לפיכך המליצה על המשך חלוקה מאוזנת של זמני השהות,
20 לצד השבתם הילדים ללימודים בעיר א'. האב קיבל את המלצות העו"ס והאם התנגדה להן.
21 האפו"ט' לדין הודיע כי תומך בהמלצות העו"ס.
22
- 23 15. ביום 18.2.21 ניתנה החלטה מפורטת לפיה **הילדים ישובו למסגרות החינוך בעיר א'**, כאשר
24 זמני השהות של הילדים עם האם המתגוררת בעיר ב' יתקיימו במועדים הבאים:
25 בכל יום שני ורביעי ישירות מבית הספר ועד למחרת בבוקר חזרה לבית הספר;
26 ובכל סוף שבוע: פעם מיום חמישי עד שישי ופעם מיום שישי עד ראשון, לסירוגין.
27 עוד נקבע כי שני ההורים יחלו מיידית בקבלת הדרכה אצל המתאם ההורי.
28
- 29 16. ביום 4.4.21 הוגש **תסקיר נוסף** בו תומכת העו"ס בהותרת המצב על כנו, תוך הדגשת
30 חשיבות המשך ההדרכה ההורית ונטילת אחריות של כל הורה להסיע את הילדים למסגרות
31 החינוך ולדאוג לכך שיגיעו בזמן.
32
- 33 17. ביום 5.4.21 התקיימה ישיבת **קדם משפט** בה התברר כי הילדים אינם מגיעים בזמן לבית
34 הספר בימים בהם שוהים בבית האם בעיר ב'. האם הסבירה כי מתקשה בכך נוכח הצורך
35 להסיע אף את הילדים הצעירים יותר וביקשה לבחון אפשרות לכך שהילדים יסעו

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-09-36168 ב' נ' פ'

- 1 באוטובוס. האב התנגד לכך, וכמוהו האפו"ט' לדין. בתום הדיון נקבע כי האם אחראית על
2 הסעת הילדים והבאתם בזמן. עוד נקבע כי הצדדים מחוייבים בהמשך הדרכה. בנוסף,
3 נקבע מועד לשיבת הוכחות.
4
5 18. ביום 17.6.21 הוגש עדכון נוסף מטעם האפ' לדין, לפיו הילדים שבעי רצון מחזרתם לעיר א'
6 וגם בקשו שהסדר זה יחול אף בשנת הלימודים הבאה. בסמוך לכך, קיימו מפגש טיפולי
7 אחד בשל מגבלות הקורונה מבחינת המטפל ההורי.
8
9 19. ביום 20.6.21 התקיימה ישיבת הוכחות בה העידו ההורים וביום 7/7/21 התקיימה ישיבת
10 הוכחות נוספת בה נחקרה העו"ס. בתום הדיון הוריתי על הגשת סיכומים, שאכן הוגשו.
11 ביום 11/8/21 הודיעה האם כי האב נוהג חוסר אחריות בענייני קורונה, בעניין חטיבת
12 הביניים, בענייני הספורט ובענייני חגיגות בר המצווה של הילדים. ביום 16/8/21 האב השיב
13 לטענותיה וציין כי מעבירה את כלל המסרים דרך הילדים. האפו"ט' לדין התייחס לטענות
14 והודיע ביום 17.8.21 כי עמדנו בעניין מסגרת הלימוד בעינה עומדת.
15
16 20. **המחלוקת המרכזית** בין הצדדים עוסקת במקום הלימודים של הילדים בשנה"ל הבאה,
17 האם ימשיכו בעיר א' או יעברו לעיר ב'. בנוסף יש להכריע בחלוקת זמני השהות ובמשמורת.
18 על מנת לדון בטענות יובאו תחילה הוראת ההסכם, לאחריהם המלצות העו"ס, לאחר מכן
19 טענות הצדדים, בהמשך המצב המשפטי ולבסוף הכרעה בטענות.
20
21

הוראות הסכם הגירושין

- 21 21. בפרק שכותרתו "אחריות הורית משותפת וחלוקת זמני שהות" נקבע כך:
22
23 4. "הילדים יהיו באחריותם ההורית המשותפת של שני ההורים
24 5. בעניינים חינוכיים, רפואיים ועניינים חריגים אחרים של הילדים, מתחייבים
25 הצדדים לקבל החלטות חשובות במשותף.
26 6. הצדדים יחנכו את הילדים לכיבוד אב ואם.
27 7. איש מהצדדים ו'או אחר מטעמם לא יהיה רשאי להוציא את הילדים מחוץ
28 לגבולות המדינה ללא אישור הצד השני מראש ובכתב.
29 8. האם לא תהא רשאית להעתיק מקום מגורי הקטינים למקום מגורים המרוחק מ-
30 30 ק"מ ממקום מגוריו הנוכחי של האב בעיר א' ללא הודעה מראש לאב לקבלת
31 הסכמתו למעבר. במקרה של מחלוקת בין הצדדים בעניין זה, יכריע בית המשפט
32 לענייני משפחה עפ"י הליך שייפתח ע"י אחד הצדדים".
33
34

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-09-36168 ב' נ' פ'

22. בהמשך נקבע כי הילדים יימצאו אצל האב בימים שני ורביעי ישירות ממסגרות החינוך ועד למחרת בבוקר, בשבתות אחת לשבועיים ובמחצית החגים והחופשות.

23. עוד נקבע כי האב ישלם למזונות שני הילדים סך של 2,800 ₪ לחודש.

תסקירי העו"ס:

24. העו"ס לסדרי דין הגישה שלושה תסקירים, המתייחסים למצבם של הילדים בשלבים השונים. בתסקיר הראשון, מיום 19.1.20 אשר נערך בסמוך למעבר הילדים לעיר ב', מתארת במפורט את התמונה המשפחתית, לאחר שיחות אישיות עם הילדים ועם ההורים, צפיה באינטראקציה שבין ילדים להורים בביתו של כל אחד מההורים וקבלת דיווח ממסגרות החינוך בעיר א' ובעיר ב' גם יחד. בתסקירים הבאים (מיום 4.4.21 ומיום 17.6.21) מתארת את המצב לאחר חזרת הילדים לעיר א'. להלן יתוארו עיקרי הדברים כפי שעולים מן התסקירים.

25. באשר לילד נ', בתסקיר הראשון מציינת העו"ס את המידע שקיבלה הן מבית הספר בעיר ב' והן מבית הספר בעיר א'. משתי המסגרות עולה כי מדובר בילד המקובל על חבריו לכיתה, אך מתמודד עם קשיים רגשיים שלעיתים מלווים בהתפרצויות זעם. על מנת לסייע לו קיבל טיפול בכלבים. מן הבחינה האישית, הילד מגיע לבית הספר נקי ומטופח, אך פעמים רבות מגיע באיחור, גם כאשר התגורר שני ההורים בעיר א'. מן הבחינה הלימודית נצפו קשיים לרבות מוטיבציה נמוכה ללמידה, לצד קשיים אובייקטיביים, לכן הסתייע במורת שילוב ועודנו זקוק להוראה מתקנת. בנוסף מצויין כי חשובה לו עד מאוד השתתפותו בחוג הספורט. עם החזרה לעיר א', בתסקיר מיום 4.4.21 צויין כי הקטין שמח לכך, אך עודנו מתמודד עם קשיים לימודיים אך מרגיש כי נתרם מהסיוע בבית הספר.

26. באשר לילד מ', ביחס לשתי המסגרות (בעיר ב' ובעיר א') הילד מקובל על חבריו לכיתה, כי לעיתים מנהיגותו אינה חיובית. הילד מגיע לבית הספר מטופח ונקי, אך פעמים רבות באיחור וללא הציוד הנדרש, גם כאשר היה בעיר ב'. הילד איחר פעמים רבות לבית הספר ואף החסיר פעמים רבות גם כאשר התגורר בעיר א', כאשר האם גיבתה פעמים את האיחורים וההיעדרויות. מן הבחינה הלימודית, יכולותיו טובות, אך פעמים רבות הוא הגיע ללא הציוד הנדרש, גם כאשר היה בעיר ב'. הילד איחר פעמים רבות לבית הספר ואף החסיר פעמים רבות גם כאשר התגורר בעיר א', כאשר האם גיבתה פעמים את האיחורים וההיעדרויות. מן הבחינה ההתנהגותית נהג בכוחנות כלפי תלמידים אחרים, שיקר ונוטה להתפרצויות. האם התקשתה להציב לו גבולות והאב התגייס לכך. גם מ' התקשה לקבל

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-09-36168 ב' נ' פ'

- 1 את המעבר הפתאומי לעיר ב' ומתקשה לחוות את הנתק בין ההורים, אשר אינם מדברים
2 ביניהם, אלא באמצעותו. בתסקיר מיום 4.4.21 צויין כי עם החזרה לבית הספר, הקטין
3 שמח לכך ואף חל שיפור ניכר במצבו הלימודי בעיקר במתימטיקה, אך בתסקיר מיום
4 17.6.21 צויין כי קיימת ירידה מסויימת בעיקר באנגלית. לגבי אפשרות ההגעה לבית הספר
5 באוטובוס מעיר ב', ציין כי חושש מכך.
- 6 **ביחס לשני הילדים** צויין כי ההורים לא דאגו למלוא הציוד הלימודי הנדרש, הילדים הגיעו
7 פעמים רבות באיחור ופעמים רבות ללא תלבושת אחידה. התברר האם לא רכשה תלבושת
8 בית ספר כלל, והאב רכש חולצות ספורות שלא הספיקו.
- 9
- 10 **באשר לאם**, צויין כי אוהבת את ילדיה, דואגת לצרכיהם הפיסיים, ארגנה את חדריהם
11 כנדרש, ומעורבת במסגרות החינוך. עם זאת, האם מתקשה להציב גבולות. ביצעה את
12 המעבר לעיר ב' באופן חד ללא התחשבות ברצון הילדים ואף מבלי לשוחח עם האב מתוך
13 הנחה שהילדים יספרו לו על כך. בתסקיר מיום 17.6.21 צויין כי כאשר מביאה את הילדים
14 מעיר ב' לעיר א', הם מגיעים באיחוד ניכר, לעיתים כשעה.
- 15
- 16 העדר התקשורת של האם מול האב יוצר קושי רב. האם בתחילה הודיעה כי אינה מעוניינת
17 להשתתף בהדרכה הואיל ואינה מעוניינת בשום תקשורת עם האב, לבסוף הסכימה לשתף
18 פעולה, הגיעה לשני מפגשי הדרכה פרטניים ואף למפגש שלישי בנוכחות האב עצמו.
- 19
- 20 **באשר לאב**, גם לגביו צויין כי אוהב את ילדיו, יודע להציב להם גבולות ואף עובר לדירה
21 רחבה יותר, בת 4 חדרים, בה יוכלו הילדים ללון בנוחות. גם המתאם ההורי ציין לחיוב את
22 יכולותיו של האב להציב גבולות.
- 23
- 24 מעורבותו במסגרות החינוך חלקית והדבר יוצר קושי נוכח אתגרי החינוך של הילדים.
25 התקשורת בינו לבין האם התאפיינה בקשיים רבים, התנהלה באמצעות הילדים ויצרה
26 אצלם עומס רגשי רב. מאז תחילת ההליך המשפטי וההפניה להדרכה אצל המתאם ההורי,
27 השתתף במפגשים ושיפר התנהלותו מול האם.
- 28
- 29 **המלצת העו"ס** הינה המשך ללימודים במסגרות החינוך בעיר א', המשך השתתפות בחוג
30 בספורט בעיר א', אחריות הורית משותפת וחלוקת זמני שהות שוויונית בין בית האב בעיר
31 א' לבית האם בעיר ב', כאשר הילדים נמצאים לסירוגין אצל כל אחד מההורים.
32 בתסקיר השני הוסיפה כי על כל הורה לקחת אחריות על הסעת הילדים למסגרות.
- 33
- 34
- 35

עיקרי טענות האב:

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-09-36168 ב' נ' פ'

- 1
- 2 31. האב פותח טענותיו בכך שרישום הילדים לבית הספר בעיר ב' נעשה שלא על דעתו, בניגוד
- 3 להסכם ותוך הפרת צו המניעה של בית המשפט.
- 4
- 5 32. עוד טוען כי אף הילדים הביעו רצונם המפורש להמשיך וללמוד בבתי הספר בעיר א', שם
- 6 נמצאים חבריהם, וזאת מספר רב בשל פעמים, לרבות לאחר שובם לבית הספר בעיר א'.
- 7
- 8 33. בנוסף טוען כי האם התנהגה כאופן שאיננו אחראי כאשר סירבה למפגשי הדרכה
- 9 משותפים עימו, בעוד האב נתן הסכמתו מראש למפגשים מעין אלה.
- 10
- 11 34. האב אף טוען כי הוא בעל יכולות הוריות משמעותיות בכל הנוגע להצבת גבולות לילדים,
- 12 בעוד האם חסרה את היכולת ההורית הזו. מציין כי טענות האם בעניין מצבם ההתנהגותי
- 13 של הילדים בבית הספר אינן רלוונטיות, הואיל ומדובר בקשיי התנהגות אשר ליוו את
- 14 הילדים גם כאשר שני ההורים התגוררו בעיר א' והילדים היו אצלה חלק רב יותר מהזמן.
- 15
- 16 35. בנוסף טוען האב כי הוא נמצא בקשר רציף עם הצוות החינוכי ומעורה בכל דבר ועניין הנוגע
- 17 לילדים בבית הספר.
- 18
- 19 36. עוד טוען כי הוא מכבד את מקומה של האם בחיי הילדים ואף השכיל לציין תכונותיה
- 20 החיוביות כאם במהלך הדיון. לטענתו, האם אינה מכבדת את מקומו ואינה מאפשרת
- 21 לילדים תקשורת רציפה עימו בזמנים בהם שוהים בביתה.
- 22
- 23 37. באשר לסביבת המגורים של הילדים, הודיע האב כי בוחן מעבר לדירת ארבעה חדרים בה
- 24 יהיה חדר לכל אחד מהילדים.
- 25
- 26 38. עוד טוען כי הילדים מתאמנים בספורט בקבוצה שבה הוא המאמן מספר פעמים בשבוע
- 27 בעיר א', העניין מהווה חלק ניכר משגרת חייהם ואין כל מקום להרחיקם מכך.
- 28
- 29 39. בנוסף טוען כי עמדתו תואמת הן את המלצות העו"ס, הן את המלצות המתאם ההורי והן
- 30 את עמדת האפו"ט לדין. זאת, בין השאר, על מנת לאפשר לילדים רצף לימודי וחברתי.
- 31
- 32 40. לאור דברים אלה, סבור כי יש להורות על המשך מגוריהם ולימודיהם של הילדים בעיר א',
- 33 לצד קביעת זמני שהות ברורים עם האם, כמו גם הנחיות לעניין הסעת הילדים ורכישת
- 34 הציוד הנדרש לבית הספר.
- 35

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-09-36168 ב' נ' פ'

41. ביום 16.8.21 הודיע האב (בהתייחס לטענות האם) כי בכל הנוגע לבדיקת קורונה לילדים בשל כך שאחד מילדיה של האם נמצא מאומת, הדרישה לבדיקה הגיעה לאחר שהילדים נחשפו לילד ולכן לא היה טעם בבדיקה.
- בעניין חטיבת הביניים הודיע כי יש מקום לילדיו והמציא אישור בעניין זה מנהל בית הספר. חוג הספורט ימשיך להתקיים במסגרת זו או אחרת ומכל מקום הילדים יתאמנו עם קבוצת הגיל שלהם, ככל הנראה על יד מאמן אחר.
- בעניין חגיגות בר המצווה הודיע כי נודע לו שאף האם מתכננת אירוע בכותב המערבי. עוד הודיע כי האם מוזמנת להשתתף באירוע שהוא מתכנן..

עיקרי טענות האם

42. האם טוענת כי האב ידע מראש אודות מעבר המגורים ומעבר הלימודים המתוכנן, אך הביע דעתו כי מסגרת החינוך המתאימה לילדים היא בתיכון האזורי. כבר עתה יצויין כי האם לא הציגה כל אסמכתא לעניין זה.
43. עוד טוענת כי המעבר לעיר ב' ואף רישום הילדים למסגרות החינוך שם, נעשה בהתאם להסכם, הואיל והעיר עיר ב' נמצאת מרחק 22 ק"מ בלבד מעיר א', היינו בתוך מגבלת ה-30 ק"מ אשר נקבעו בהסכם. עוד מציינת כי הדבר נעשה על פי החלטת בית הדין הרבני, ולכן לא ניתן לטעון כנגדה כי הפרה את צו בית המשפט.
44. באשר לאב, טוענת כי אינו פנוי להיות עם הילדים, שכן עובד בחברת "א" ומאמן ספורט 4 פעמים בשבוע. הלכה למעשה בשעות הצהריים נמצאים הילדים אצל סבתם (אימו של האב), היא מגישה להם ארוחת צהריים, אצלה הם אמורים להכין את שיעורי הבית, אך למעשה הדבר אינו מתבצע והאב אינו מפקח על כך.
45. עוד טוענת כי כאשר עברו הילדים לעיר ב' חל שיפור ניכר במצבם, כפי שעולה מן התסקירים ומהודעות האפוטי' לדין גם יחד. מסגרות החינוך בעיר ב' קטנות יותר ואיכותיות יותר, יש בהן מענה רגשי לילדים והדבר אף יוכל להשפיע לטובה על התנהגותם.
46. באשר לסביבת המגורים, הדירה בה מתגוררת האם ישנם שישה חדרים, לכל אחד מהילדים חדר משלו, מאובזר בכל הנדרש. זאת, בשונה מתנאי המגורים בבית האב, המתגורר בדירה שכורה וצפופה, כאשר הילדים ישנים במיטה הזוגית והאב ישן על הספה.
47. עוד טוענת כי לילדים קשר טוב עם אחיהם למחצה (הילדים המשותפים לה ולבן זוגה).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-09-36168 ב' נ' פ'

- 1
2 48. בנוסף טוענת כי במהלך השנה דאגה כך שהילדים יגיעו בזמן למסגרות הלימוד בעיר א',
3 לחוג הספורט בעיר א' ולמפגשים עם האב בעיר א'. האיחורים היו בודדים ונבעו מהצורך
4 להסיע למסגרות החינוך גם את שני ילדיה הצעירים יותר.
5
6 בן זוגה לא יכול היה לסייע לה מפני שלשניהם מכונית אחת. לאחרונה שלחה את הילדים
7 לבית הספר במונית "ספיישל" ובהמשך יוכלו להגיע לבית הספר באוטובוס.
8
9 49. עוד טוענת כי האב אינו נמצא בקשר רציף עם מסגרת החינוך בעיר א'. למעשה היא זו
10 שמקבלת את המידע מהצוות החינוכי וגם בעיתות חירום אנשי הצוות פונים אליה ולא
11 לאב, אשר אינו זמין.
12
13 50. האב אינו מגלה אחריות ובאחת הפעמים השאיר את הילדים לבדם בשעות הערב כאשר
14 נסע לצפות במשחק ספורט בחיפה, שעה שבעיר א' נשמעו אזעקות בשל מטחי רקטות.
15 בנוסף האב משתף את הילדים במשחקי הימורים מעולם הספורט כגון "ווינר", דבר שאינו
16 מותאם לגילם.
17
18 51. באשר לרצף הלימודי והחברתי, סבורה כי הדבר חסר משמעות, הואיל וממילא בשנה"ל
19 הבאה יעלו הילדים לחטיבת הביניים, בה מרבית הילדים שיפגשו יהיו ילדים אשר לא
20 בהכרח למדו עימם בבית הספר היסודי. מדובר בילדים בריאים וחברותיים, אשר בנקל
21 יקשרו קשרים חברתיים חדשים בעיר ב', כפי שעשו בתחילת שנת הלימודים האחרונה.
22
23 52. מטרתו המרכזית של האב היא לפטור עצמו ממזונות הילדים, להבדיל מטובת הילדים.
24
25 53. לאור האמור, מבקשת לאפשר למעבר הילדים למגורים וללימוד בעיר ב', תוך המשך אימוני
26 הספורט בעיר א'.

עיקרי עמדת האפו' לדין

- 27
28
29
30 54. האפו' לדין סבור כי המעבר הנמהר לעיר ב' בפתיחת שנה"ל נעשה ללא התחשבות בטובת
31 הילדים וברצונם, בעיקר נוכח העובדה שמדובר בשנת הלימודים האחרונה בבית הספר
32 היסודי ובכך שהילדים קיבלו בעיר א' את המענה הרגשי הנדרש להם מצוות בית הספר,
33 כגון מורת שילוב ומענה רגשי לקטין נ'.
34
35 55. גם כאשר נמצאו הילדים בעיר ב' הקשיים המשיכו ללוות אותם, כגון איחורים לבית הספר,
36 חיסורים והגעה ללא הציוד הלימודי הנדרש.
37

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-09-36168 ב' נ' פ'

- 1
2 56. עיקר פעילותם החברתית של הילדים בחוג הספורט המתקיים בעיר א', ואין כל טעם
3 להתגורר במקום רחוק יותר.
4
5 57. עוד מציין כי הילדים נתונים בקונפליקט נאמנויות בין ההורים, על ההורים ללמוד לתקשר
6 ביניהם, ולא באמצעות הילדים.
7
8 58. באשר למשמורת סבור כי יש לקבוע אחריות הורים משותפת.
9
10 59. באשר לזמני השהות, סבור כי המסגרת השוויונית נכונה, אם כי יש ליתן את הדעת לשעות
11 הגעת הילדים למסגרות, הואיל והדבר נתקל בקשיים.
12
13 60. בין אם ילמדו בעיר א' לבין אם ילמדו בעיר ב', חלוקה שווה של זמני השהות תצריך גילוי
14 אחריות מצד ההורים על הנסיעות.
15
16 61. שני ההורים זקוקים להמשך הדרכה משמעותית, על מנת לשפר התקשורת ביניהם.
17
18 62. הילדים עצמם מעוניינים להמשיך וללמוד בעיר א' עם חבריהם, ואף מצפים למעבר מגורים
19 לדירת 4 החדרים מרווח יותר אצל האב.
20
21 63. בעניין טענותיה האחרונות של האם, מציין כי שוחח עם הילדים, שניהם מעוניינים להמשיך
22 וללמוד בעיר א', בטוחים כי האב ירשום אותם לתיכון בו הם מעוניינים ויוכלו להסתגל גם
23 לכל תיכון אחר.
24
25 עוד ציינו כי לנו בדירתו החדשה והמרווחת של האב.
26
27 שני הילדים מעוניינים לחגוג את בר המצווה בנוכחות שני ההורים ושניהם מעוניינים בכך
28 שהאם תהיה נוכחת באירוע ללא בן זוגה.
29
30
31

דיון והכרעה

- 32
33
34 34. כידוע, טובתם של הילדים היא העומדת על הפרק, כחלק מהוראות סעיפים 15, 24 ו- 25
35 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב – 1962. טובת הילדים דורשת את
36 רווחתם בכלל המעגלים המקיפים אותם: המעגל הלימודי – חברתי, הן בבית הספר והן
37 החוגים משמעותיים, המעגל המשפחתי, המעגל הביתי והמעגל ההורי ביחס לכל אחד
38 מההורים בנפרד וביחס למידת הסמכות ההורית של כל אחד מהם כלפי הילדים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-09-36168 ב' נ' פ'

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
64. **בעניין שלפנינו**, שלוש שאלות עומדות על הפרק: האחת בעניין המשמורת על הילדים, השניה בעניין מקום המגורים והשלישית בעניין מסגרת החינוך. בעניין המשמורת, נראה כי שני ההורים מבינים שהאחריות מוטלת על שניהם. בעניין זמני השהות, שניהם מבינים כי על הילדים לחלוק זמני שהות משמעותיים בין שני הבתים. בעניין מסגרת החינוך מתעוררת המחלוקת המרכזית ועל כן יוכרע עניין זה תחילה ולאחריו שאר העניינים.
65. **בעניין מסגרת החינוך**, בחינת טענות ההורים ועדויותיהם, תסקירי העו"ס, עדות העו"ס, עמדת המתאם ההורי ועמדת האפו"ט לדין, מלמדת כי טובת הילדים בהמשך לימודים העיר עיר א', וזאת בהתייחס לכל אחד מהמעגלים העומדים על הפרק, כפי שיפורט להלן.
66. **באשר למעגל החברתי**, אין חולק כי הילדים קשורים עד מאוד לחברים בעיר א', אשר יש להניח כי חלק ניכר מהם ימצאו עימם גם בחטיבת הביניים. אמנם המעבר לחטיבה כרוך ביצירת קשרים חברתיים חדשים, אך קיים פער רב בין יצירת קשרים חברתיים על בסיס קיים לבין יצירת קשרים חדשים, לא כל רקע קודם. הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שהצד החברתי הוא אחת מנקודות החוזקה של הילדים.
67. **באשר למעגל הלימודי**, מכלל העדויות עולה כי לשני הילדים קשיים בעניין זה, באופן שונה: אצל הבן מ', הקושי המרכזי הוא בהעדר מוטיבציה ללמידה, חרף יכולות טובות; בעוד שאצל הבן נ', הקושי המרכזי הוא בהתנהגות פרועה וחוסר הקשבה. שני הילדים קיבלו את המענה הנדרש להם עם חזרתם לעיר א' ועודם זקוקים. עצם הקשר בין מסגרות החינוך בתוך עיר א' עצמה עשוי לסייע לילדים, לרבות מור"ת שילוב, טיפול רגשי ועוד. בנוסף, תחושתם של הילדים עצמם כי בעיר א' יוכלו להצליח בזכות המעגל החברתי, אף היא שיקול רלוונטי.
68. **באשר למעגל הספורטיבי**: מדובר בשני ילדים אשר משתתפים באימוני ליגת הספורט ארבע פעמים בשבוע ומשתתפים במשחקים המתקיימים בשבתות. למעשה, הילדים עסוקים בספורט משך כל ימות השבוע, למעט ימי שני ושישי. האם אמנם אינה שבעת רצון מכך ואף מהעובדה שהאב הוא המאמן, בשל כך שמתנהל באופן אגרסיבי לטענתה. הילדים עצמם אינם חווים כך את האב, אלא חשים כי אלה כללי ההתנהגות המקובלים בספורט. האב כמובן אינו רואה כל קושי בהתנהלותו והודיע כי השנה הבאה מורה אחר יאמן את הילדים בשל שינויים ארגוניים בקבוצה.
- לגוף העניין, גם אם התנהלות האב אינה מושלמת, טובת הילדים דורשת כי המסגרת אשר בה הם עושים חיל תישאר נגישה עבורם. זאת ועוד, מסגרת ספורטיבית משמעותית ובה משמעת אימונים סדורה, עשויה לשפר את המשמעת של הילדים גם בבית הספר, את

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-09-36168 ב' נ' פ'

- 1 המודעות שלהם לתזונה נכונה ואף את ההקפדה על סדר היום ועל שעות השינה הנדרשות.
2 פעילות ספורטיבית אף יש בה כדי לחנך את הילדים לגבי אופן התנהלותם כלפי חבריהם
3 למגרש, באופן מכבד. אפשר כי הצבת הגבולות מצד האב מתאפשרת בזכות פעילות
4 ספורטיבית זו. הואיל ומדובר בפעילות ספורטיבית המתקיימת בשעות אחר הצהריים,
5 מאליו מובן כי לימודים בעיר א' יאפשרו לילדים מנוחה והתרעננות בבית בשעות הצהריים
6 לאחר הלימודים בבית הספר ולפני אימוני הספורט; בעוד שלימודים בעיר ב' יגררו נסיעה
7 לעיר א' וממנה ארבע פעמים בשבוע, באופן שיכביד על הילדים.
- 8 באשר לסביבת המגורים הביתית: בבית האם אמנם שישה חדרים, לעומת שני החדרים
9 שהיו בדירתו המושכרת של האב. עם זאת, על פי הודעתו האחרונה של האפו"ט לדין האב
10 עבר לדירת ארבעה חדרים, והילדים לנו בה, כך שיש להניח כי תואמת את צרכיהם.
11 העובדה שההורים אינם זמינים לילדים באופן מלא בשל אילוצי עבודה ונתמכים בבני
12 משפחה נוספים, אינה מעוררת כל קושי. כך האב המסתייע באימו לשם הכנת ארוחת
13 צהריים לילדים, וכך האם המסתייעת בבן זוגה לגבי שני ילדיהם הנוספים ואף לגבי
14 הילדים, כאשר האם עסוקה בעבודתה למשל בעונה זו של חתונות ושמחות. נמצא כי
15 מבחינה זו מצבם של שני ההורים דומה.
16
- 17 באשר לצורך בהפעלת סמכות הורית: בעניין זה הודתה גם האם כי לאב יכולת רבה יותר
18 לפעול באופן סמכותי כלפי הילדים. האם אמנם טענה כי האב אינו שומר על כבודו בעיני
19 הילדים ומכאן צומחים הקשיים. עם זאת, הודתה כי גם כאשר התגוררו שניהם בעיר א',
20 ללא כל מאבק משפטי, פעמים רבות ביקשה מצוות החינוך להזעיק למקום את האב.
21 הדברים הם מגדר קל וחומר כאשר מדובר בשני בנים העומדים על מפתן גיל ההתבגרות
22 וכאשר מסגרת החינוך מדווחת פעם רבות על התנהגות פרועה, לרבות השלכת נפץ בכיתה.
23 האב המתגורר בעיר א' יהיה זמין יותר להגיע לבית הספר, בשונה מהאם המתגוררת בעיר
24 ב'. אמנם בפעם האחרונה שבה הבן מ' התנהג שלא כשורה האם הוזעקה לבית הספר, אך
25 זאת מפני שהמורה התקשרה אליה ולא אל האב יש להניח כי אילו האב היה מקבל קריאה
26 דומה, היה מגיע, כפי שהגיע בפעמים אחרות.
27
- 28 באשר לתקשורת בין ההורים, מדובר בתקשורת מורכבת ביותר, אשר בתחילה נעשתה רק
29 באמצעות הילדים ולאחרונה השתפרה מעט, אך עודנה לקויה. כך העברת מסרים באמצעות
30 הילדים, לרבות בעניין המעבר לעיר ב' וכך גם בעניין התלבשות האחידה: האב רכש לכל
31 ילד שתי חולצות חורף ושתי חולצות קיץ בלבד, לאחר מכן הוסיף שתי חולצות קיץ ותו לא.
32 האם לא רכשה דבר, כאות מחאה בעניין החזרה לעיר א'. התוצאה העגומה היתה שהילדים
33 הגיעו לבית הספר פעמים רבות ללא חולצת תלבשות. בימים בהם היו אצל האם גם הגיעו
34 באיחור. על ההורים לשפר התנהלותם, הן בינם לבין עצמם והן בינם לבין הילדים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-09-36168 ב' נ' פ'

זאת, בין השאר, מפני שבהתנהלותם מספקים ההורים לילדים מודל להתנהגות. הבאת
הילדים לבית הספר באיחור, ללא תלבושת וללא שיעורי בית, מעבירה לילדים מסר שגוי
לפיה כללי בית הספר הם בגדר "המלצה בלבד", ומכאן קצרה הדרך לזלזול בלימודים
ובהכנת שיעורי הבית.

נמצא, איפוא, כי כל אחד מההורים מגלה אחריות בתחומים הנראים חשובים בעיניו ואינו
מגלה את האחריות הנדרשת בתחום הלימודי, אשר הוא אמור לעמוד במרכז. נוכח קשיי
ההתנהגות שנצפו אצל הילדים, הצבת הגבולות מצד האב מקבלת משנה תוקף.

באשר לאחריות ההורית, נראה כי שני ההורים מגלים אחריות לגבי בטחונם האישי של
ילדיהם. האב ציין לזכותה של האם כי אינה מאפשרת להם ללכת לבדם לאף מקום, וציין
לגבי עצמו כי לכל היותר מאפשר להם לבלות עם חברים אך לעולם לא ללכת לים לבדם.

- באשר לטענה כי האב הותיר את ילדיו לבדם בשעות הערב כאשר נסע למשחק ספורט
בחיפה ובאותה עת החלו להישמע אזעקות "צבע אדום" בעיר א', ראוי להניח הדברים
במקומם. מציאות החיים של ילדי הדרום היא כי פעמים רבות, בתוך פרק זמן קצר ביותר
נשלחים מטחי רקטות מכיוון רצועת עזה לעבר יישובי הדרום, המפעילות את מערכת
"כיפת ברזל", לרבות אזעקות "צבע אדום". מטבע הדברים, לא ניתן להיערך לכך מראש.
בעניין שלפנינו, אין מדובר במצב בו האב נסע לחיפה בידעו כי זהו המצב הבטחוני, אלא
במצב שהתפתח כאשר היה הרחק מהבית. הסיוע שקיבל מאחיו בהשגחה על הילדים הוא
סביר בנסיבות העניין.

- באשר ללמידה מרחוק, זו אמנם אינה פשוטה, בעיקר עבור ילדים המתקשים להתרכז גם
בכיתה, אך זוהי המציאות שהביאה עימה מגיפת הקורונה, על צווי החירום והסגרים
שנגזרו בעקבותיה. מדובר במיומנות נרכשת, העשויה לשרת את הילדים גם בחייהם
הבוגרים ועל ההורים לעשות כל מאמץ על מנת להרגיל את הילדים ללמוד באמצעותה.

**73. נמצא כי מבחינת כלל המעגלים הסובבים את הילדים, טובתם בכך שימשיכו ללמוד בעיר
א', גם בחטיבת הביניים.**

זמני השהות:

74. בעניין זה, קובע הסכם הגירושין עקרון של זמני שהות משמעותיים עם כל אחד מההורים,
עניין המהווה עקרון יסוד ביחס לילדים, שאותו יש לכבד.

75. על מנת להמעיט חשיפת הילדים לקונפליקט בין ההורים, יש לקבוע את זמני השהות באופן
שיאפשר, ככל הניתן, איסוף הילדים ישירות מהמסגרות והשבתם למסגרות.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-09-36168 ב' נ' פ'

1
2 76. עוד דורשת טובת הילדים כי ההורים יביאו אותם לבית הספר עד לשעה 8:00 ללא איחורים.
3 מדיווחי העו"ס עולה כי איחורים לבית הספר היו חלק משגרת חייהם של הילדים. האם
4 טוענת כי הדבר אירע רק לאחר שחזרו לעיר א' הואיל והתקשתה להגיע בזמן מעיר ב', מאת
5 תסקיר העו"ס עולה כי המורה ציינה איחורים רבים, גם בתקופה בה התגוררו שני ההורים
6 בעיר א'. האב טוען כי כאשר הילדים נמצאים אצלו אינם מאחרים לבית הספר הואיל
7 והולכים לישון בשעה 21:00 ולא מאוחר מכך.
8 האם אמנם מסרה לעו"ס כי אם הילדים ילמדו בעיר א' יוכלו להיות אצלה פעמים בשבוע
9 ללא לינה (נוסף על שבתות) אך בעדותה חזרה בה וציינה כי תוכל להביא את הילדים לעיר
10 א' בזמן פעמיים בשבוע. אשר להצעתה לעשות זאת בתחבורה ציבורית, הדבר אינו מתאים
11 לילדים צעירים, כפי שסברה גם העו"ס. האם אמנם מטופלת בשני ילדיה הקטנים (בני
12 כשנתיים וכארבע), אך אביהם אינו עובד ולכן ראוי כי יסייע לה. ככל שמעוניינת להסיע את
13 הילדים באוטובוס, תתלווה אליהם בעצמה.

14
15 77. באשר לימות השבוע, קיימת עדיפות לימי שני בהם לא מתקיימים אימוני ספורט, שאז
16 האם תוכל לאסוף את הילדים ישירות מבית הספר ולימי חמישי שאז הסעת הילדים לבית
17 הספר ביום שישי בבוקר קלה יותר לעומת ימים אחרים. על מנת לאזן ימי השהות ללא
18 פיצולים מיותרים, ראוי ליצור רצף של לינה, הכל על פי הטבלה שתפורט להלן. גם לגבי
19 החגים והחופשות ראוי כי תתקיים חלוקה שוויונית.

20
21 78. נוסף על האמור, דורשת טובת הילדים המשך קבלת הדרכה להורים, על מנת שילמדו
22 לתקשר ביניהם באופן מכבד, אשר ישמש לילדים מודל לרגיעה ולהידברות.
23
24

לאור דברים אלה, התוצאה היא כדלקמן:

25
26
27 א. שני ההורים נושאים באחריות הורית שווה ביחס לשני ילדיהם. לפיכך, כל החלטה
28 מהותית בעניינם של הילדים, לרבות ענייני חינוך ובריאות, כפופה להסכמת שני ההורים,
29 על פי טובתם של הילדים.
30

31 ב. הילדים יירשמו לחטיבת הביניים בתיכון בעיר א'. בית הספר מתבקש לפעול לשיבוצם
32 של הילדים לכיתות המותאמות להם, לרבות מור/ת שילוב ומפגשים עם יועץ/ת בית הספר.
33 הילדים ימשיכו להשתתף באימוני ספורט ולשחק במסגרת הקבוצה הנוכחית בעיר א'.
34
35

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-09-36168 ב' נ' פ'

ג. זמני השהות עם ההורים יתקיימו באופן שווה, על פי המתכונת הבאה, לסירוגין:

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שבת
שבוע 1	אבא	אמא	אמא	אבא	אבא	אמא
שבוע 2	אמא	אמא	אבא	אבא	אמא	אבא

כל אחד מההורים יאסוף את הילדים מבית הספר ביום בו הוא אחראי עליהם וישיב אותם לבית הספר למחרת בבוקר עד לשעה 8:00, בעצמו. במידה ובאותו יום משתתפים הילדים באימון ספורט, האב אחראי להביא את הילדים לבית האם לאחר האימון.

ההורה אשר בביתו לנים הילדים אחראי לכך שלמחרת בבוקר יגיעו לבית הספר עד לשעה 8:00. ככל שמי מההורים לא יעמוד בכך, יצומצמו זמני השהות עימו.

כל אחד מההורים אחראי לכך שהילדים יגיעו לבית הספר לבושים בתלבושת אחידה. נוכח המחלוקות שהיו בעניין זה מובהר כי על כל הורה להחזיק בביתו עבור כל ילד לפחות 5 חולצות תלבושת המיועדות לקיץ ועוד 5 חולצות תלבושת המיועדות לחורף.

כל אחד מההורים אחראי לכך שהילדים יגיעו לבית הספר מצוידים בציוד הלימודי הנדרש לרבות ספרי לימוד. האב אחראי נעל רכישת הספרים והמחברות, האם אחראית על רכישת ילקוטים וקלמרים על תכולתם.

כל אחד מההורים אחראי על כך שהילדים יכינו את שיעורי הבית של אותו יום, ביום בו הם נמצאים אצלו, לאחר קבלת המידע הנדרש בעניין זה מהמורה, לרבות השתתפות בקבוצת הוואטס'אפ של ההורים בכיתה עם המורה.

במידה ולא יתקיימו לימודים פרונטליים בשל מצב חירום כלשהוא (לרבות סגר בשל נגיף הקורונה, והסלמה במצב הבטחוני), הילדים יישארו בבית ההורה אצלו לנו ביום הקודם עד לשעה 16:00 שאז ההורה אצלו נמצאים הילדים יביא אותם להורה השני. ההורה אצלו נמצאים הילדים אחראי על למידה מקוונת, לרבות באמצעות יישומון "זום" וכמ'.
באשר למגבלות הקורונה : כל אחד מההורים חייב לעדכן את רעהו באופן מיידי במידה ומי מהילדים מגלה תסמינים, נחשף לחולה קורונה וכיוצא באלה. ההורה שעימו נמצא בילד בעת משלוח ההודעה, אחראי לבצע אתל הטיפול הנדרש, לרבות חיסון, בדיקה, בידוד ועוד.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-09-36168 ב' נ' פ'

באשר לחגים, ההורים יחלקו ביניהם את זמני השהות שווה בשווה, חג אצל האם וחג אצל האב לסירוגין, כאשר השנה הבאה יתחלף סדר החגים, וזאת על פי הטבלה הבאה :

לאם בשנה זוגית (תשפ"ב)	לאב בשנה זוגית (תשפ"ב)
ראש השנה	לאם בשנה אי זוגית
יום כיפור	לאם בשנה אי זוגית
ערב סוכות עד נ' חול המועד	לאם בשנה אי זוגית
חנוכה : נר ראשון עד רביעי	לאם בשנה אי זוגית
חופשת פורים	לאם בשנה אי זוגית
מ' חול המועד עד שביעי של פסח	לאם בשנה אי זוגית
ל"ג בעומר	לאם בשנה אי זוגית
שבתות	לאם בשנה אי זוגית

במידה ומי מההורים מעוניין לשנות את זמני השהות באופן חד פעמי בשל עניין שאנו צפוי (כגון בידוד בשל הקורונה, שירות מילואים וכמ'), בשל אירוע משפחתי או בשל אירוע חברתי שהילדים מוזמנים אליו (לרבות מסיבות של חבריהם לכיתה), ההורים יתאמו את הדברים בינם לבין עצמם, באמצעות יישומון "וואטס'אפ".

ד. שני ההורים מחוייבים להמשיך ולקבל הדרכה אצל המתאם ההורי, בהתאם למתכונת המפגשים שתיקבע על ידו (בנפרד, ביחד או באופן חזותי לרבות "זום").

בכל דבר ועניין הקשור בילדים, יתקשרו ההורים ישירות בינם לבין עצמם ולא באמצעות הילדים. זאת, באמצעות יישומון "וואטס'אפ" אשר יהיה זמין להם 24 שעות ביממה 7 ימים בשבוע, ללא כל חסימה. ההודעות ינוסחו בלשון נקייה, קצרה ואדיבה, כאשר האם מוגדת אצל האב בשם "ח' פ'" והאב מוגדר אצל האם בשם "ז' ב'". ההורים יביאו בחשבון כי הילדים עלולים להיחשף לחילופי ההודעות ביניהם ועל כן יש להקפיד על תוכן ההודעות.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-09-36168 ב' נ' פ'

שני ההורים מחוייבים לכבד את סמכותו ההורית של ההורה השני ולפעול להצבת גבולות
לילדים, לרבות ההתנהגות בבית הספר, הכנת שיעורי הבית, מזון מותאם ולינה בזמן.
הורה אשר יסית את הילדים כנגד ההורה השני יהיה צפוי לצמצום זמני השהות אצלו.

ה. באשר לחגיגות בר המצווה, עניין זה איננו חלק מכתבי הטענות ואינו מצריך הכרעה. עם
זאת, חשוב כי ההורים יעשו את הדברים בנחת ובהסכמה מתוך כבוד הדדי, על מנת לאפשר
לילדים להנות מהאירועים המתוכננים ולא לחוש בלחץ.
רצון הילדים בכך ששני הוריהם ישתתפו באירוע ללא בני/ות הזוג, בין אם יתקיים באולם
אירועים, בבית כנסת, בכותל או בכל מקום אחר, מובנת ולגיטימית. יש להניח כי הילדים
רוצים להיות כשאר ילדי הכיתה, מבלי שאלה יפנו אליהם שאלות מיותרות העלולות להביך
את הילדים. ההורים יוכלו לשוחח על כך עם המתאם ההורי.

ו. העו"ס לסדרי דין תעמוד בקשר עם ההורים, עם הילדים ועם גורמי החינוך בשנה
הקרובה. במידה ויש צורך לשנות את זמני השהות, תוכל לעשות כן מכח סמכותה לפי
סעיפים 19 ו- 68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות למשך השנה הקרובה. ככל
שהדבר ייתקל בקושי תפנה לבית המשפט.

ז. באשר להוצאות, לכאורה היה מקום להטילן על האם, אך הלכה למעשה חוסר התקשורת
בין ההורים הוא שהוביל לכך ולעניין זה אחראים שני ההורים בשל התנהלותם הבלתי
מכבדת טרם פתיחת ההליך. בנוסף, גם לאור התוצאה לפיה הסעד בעניין מסגרת הלימוד
אמנם נתקבל, אך הסעדים העיקריים (משמורת וזמני שהות) לא נתקבלו במלואם, אין
מקום ליתן צו להוצאות.

אחרית דבר, בית המשפט מאחל לילדים הצלחה בחטיבת הביניים ואף מאחל להורים הצלחה
בקידום תקשורת חיובית ביניהם, באופן שישמש מודל לילדיהם.

המזכירות מתבקשת להמציא פסק הדין לצדדים ולעו"ס.
בכך מסתיים בירור ההליך ולכן ייסגר התיק.

פסק הדין ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים.

ניתן היום, ט"ז אלול תשפ"א, 24 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-09-36168 ב' נ' פ'

1

ענת אלפסי, שופטת